

Der kan efter forslaget kun afholdes ferie med feriedagpenge i det omfang, dette er foreneligt med medlemmets pligt til at deltage aktivt i uddannelsen, som fx under uddannelsesstedets eventuelle ferielukning. Bestemmelsen omfatter også unge, der er omfattet af ungeindsatsen.

Unge omfattet af de særlige regler for unge under 25 år, hvis dagpengere er ophørt efter § 52 b, stk. 1, har ret til dagpenge ved ledighed mellem tilbud. Det er en grundlæggende betingelse for at få feriedagpenge, at medlemmet ville have dagpengere i tilfælde af ledighed.

Med den foreslåede § 75 h, stk. 6, kommer det til at fremgå af lovteksten, at medlemmer har ret til feriedagpenge under tilbud. Det forudsættes herved, at afholdelse af ferie er forenelig med aktiveringspligten og sker efter aftale med arbejdsgiveren.

Til nr. 5

Efter bestemmelsen i § 79, stk. 1, ydes der kasserne fuld statsrefusion af udgifterne til dagpenge m.v.

Efter den gældende bestemmelse i § 79, stk. 2, kan a-kasser, der ikke råder over tilstrækkelige midler til løbende at afholde udgifterne til dagpenge m.v., opnå forskud eller a conto-refusion. Dette betyder, at kasserne skal bruge eventuelle egne overskydende likvide midler, inden staten yder forskud eller a conto-refusion.

Bestemmelsen i § 79, stk. 2, er historisk begrundet. Den svarer til den bestemmelse, der blev indsat i loven, da der i 1967 blev indført fuld statsrefusion af en kasses udgifter til dagpenge m.v. Forud herfor fik kasserne kun dækket en i loven fastsat andel af dagpengeudgifterne ved refusion og tilskud fra staten, og som følge heraf var der i kasserne opsamlet betydelige formuer for at sikre, at der var tilstrækkelige midler til at afholde udgifterne til dagpenge.

Der er ikke længere nogen a-kasse, der har tilstrækkelige likvide midler til at afholde dagpengeudgifter m.v. Derfor får alle a-kasser løbende forskud til afholdelse af alle dagpengeudgifterne.

Administrationen af bestemmelsen i § 79, stk. 2, har herefter kun bogholderimæssig betydning. A-kasser, der ifølge det indsendte årsregnskab har overskydende likvide midler, får tilbageholdt et forskudsbeløb svarende til det overskydende likvide beløb. Da kassen får fuld statsrefusion for alle dagpengeudgifter m.v., får kassen et beløb svarende til det tilbageholdte forskud refunderet ved den endelige refusionsopgørelse. Kun 2 a-kasser fik i 1995 tilbageholdt forskud som følge af bestemmelsen.

Det foreslås på den baggrund, at bestemmelsen ændres, således at kravet om, at kassen forlods skal

bruge egne midler, før der ydes forskud eller a conto-refusion, bortfalder.

Til nr. 6

§ 98, stk. 1, 1. pkt., indeholder en specificeret angivelse af de forhold, som arbejdsløsheds-kassen træffer afgørelse om efter arbejdsløshedsforsikringsloven og efter lov om orlov, og som kan indbringes for direktøren for arbejdsløshedsforsikringen.

Det foreslås at forenkle bestemmelsen, så det præciseres, at alle kassens afgørelser i henhold til arbejdsløshedsforsikringsloven kan indbringes for direktøren.

Det fremgår udtrykkeligt af klagebestemmelserne i lov om orlov, hvilke kasseafgørelser i henhold til denne lov, der kan påklages til direktøren for arbejdsløshedsforsikringen. Der er derfor ikke behov for også at nævne disse afgørelser i bestemmelsen.

Til nr. 7

Det foreslås at ophæve bestemmelsen, der ikke er anvendt i praksis i nyere tid. Bestemmelsen giver kommunalbestyrelsen ret til at forelægge spørgsmål om en persons ret til medlemskab og om et medlems ret til dagpenge efter §§ 61-64 for direktøren for arbejdsløshedsforsikringen.

Til nr. 8

Den foreslåede formulering af § 99, stk. 1, skal ses i sammenhæng med forslaget til forenkling af § 98, stk. 1. Der sker ikke herved nogen ændring af, hvilke af direktøren for arbejdsløshedsforsikringens afgørelser, der kan indbringes for Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Ifølge forslaget til bestemmelsens stk. 2, 1. pkt., skal klage til Arbejdsmarkedets Ankenævn sendes til direktøren for arbejdsløshedsforsikringen, der herved får mulighed for at vurdere sagen på ny og eventuelt ændre den påklagede afgørelse (remonstration), fx på grundlag af nye oplysninger. Forslaget er i overensstemmelse med den praksis vedrørende klage til ankenævnet over direktørens afgørelser, som i henhold til en af Arbejdsministeriet godkendt aftale mellem ankenævnet og direktoratet har været gældende siden 1987.

Forslagets stk. 3 svarer uændret til nugældende § 99, stk. 2.

Baggrunden for forslaget i stk. 4 er, at det må anses for unødvendigt, at klage over sagsbehandlingen i arbejdsløsheds-kasserne vurderes af 2 administrative instanser.

Vedrørende forslaget til bestemmelsens stk. 5 og 6 bemærkes, at Direktoratet for Arbejdsløshedsforsik-